

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

esserede Kredse ønsker, at der skal ske noget saadant; saa synes jeg ikke, man skal modsætte sig det. Derfor vil jeg meget anbefale, at man bibeholder Bestemmelsen.

Saa var det ærede Medlem og flere andre ærede Medlemmer meget forargede over Bestemmelsen i § 28. Navnlige det ærede Medlem var meget forarget, og andre ærede Medlemmer, ikke mindst det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, gentog flere Gange, at det er Tvangsbestemmelser. Det er ikke rigtigt.

Der findes ikke den mindste Tvang i dette. Det er Bestemmelser, der gaar ud paa, at man, som ikke mindst disse Partier saa tit har fremhævet, bør støtte de Folk, der forsikrer sig mod Ulykker og Vanskeligheder, at det offentlige skal yde Hjælp til Selvhjælp. Det er det, der sker her, idet man siger, at de Arbejdere, der har forsikret sig, bør foretrækkes ved Opførelsen af disse Bygninger. Og naar det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen var saa forarget over, at vi ved Samlingens Begyndelse talte om Samarbejde og Forhandlingsvilje, og saa ikke kan lade være med at fremsætte et saadant Forslag, som de ikke kan gaa med til, saa vil jeg gerne sige, at dersom der skal være Forhandling mellem Parterne, og dersom der skal være nogen Rimelighed i det hele, maa det vel dog være saadan, at vi fremsætter vore Ønsker, og dersom man saa fra anden Side ønsker at komme ind i en Forhandling — og jeg har jo tilsagt Forhandlingsvilje —, maa man komme med Ændringsforslag, der viser, at man kunde tænke sig at imødekomme os paa enkelte Punkter, ogsaa paa et saadant vigtigt Punkt. Men det foreligger der ikke noget om. Man afviser det pure, og naar man har gjort det, siger man, at det er den anden Part, der ikke vil være med til at forhandle. Det ærede Medlem skulde gribe i sin egen Barm og saa være klar over, at det er der, der ikke er Forhandlingsvilje. Der er ikke i Udvalget, ej heller her i Salen, givet noget som helst Udtryk fra den Side for; at man vil forhandle om det Spørgsmaal, der her er Tale om, skønt man i anden Lovgivning har nogenlunde tilsvarende Bestemmelser.

Det ærede Medlem var ogsaa imod den Bestemmelse, der findes i § 34 om Tjenestehusene, og vil have indført en Ændring, der faktisk betyder, at naar Tjenesteforholdet ophører, maa den paagældende Arbejder fraflytte Boligen. Jeg vil dog sige, at vel tror jeg, at det i det praktiske Liv vil gaa saaledes, at naar Tjenesteforholdet ophører, vil i Almindelighed den paagældende Arbej-

der ikke blive boende i Huset, i alt Fald ikke ret længe, men paa den anden Side synes jeg, at det at have Tag over Hovedet er saa nødvendigt, at man ikke skal være alt for streng over for Familier, der kommer i en saadan Situation. Jeg tror derfor, det vil være at gaa for voldsomt frem, hvis man skulde gaa ind paa Mindretallets Ændringsforslag, og jeg maa fraraade at stemme for det.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte, at han i og for sig godt kunde akkviescere ved en Række Ændringer og Bestemmelser, som vi fra vor Side holder paa, naar blot ikke man havde foretaget Ændringerne under Nr. 1 og Nr. 2, for de ændrer hele Lovens Karakter. Det vil jeg bestemt protestere imod. Det er ikke Hensigten. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Levinsen sagde, at det er Meningen at støtte Opførelsen af Landarbejderboliger, og det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen anerkendte jo ogsaa den Udtalelse. Naar vi har foretaget disse Ændringer under Nr. 1 og Nr. 2, er det udelukkende af praktiske Grunde, for det er jo rigtigt, at en Arbejder, som udelukkende eller saa godt som udelukkende beskæftiges ved egentligt Landbrugsarbejde, meget vel kan bo i en Stationsby, ligesom det omvendt kan være Tilfældet, at en Arbejder kan bo i et Landdistrikt uden for en Stationsby, men udelukkende være beskæftiget i Stationsbyen. Og at den første skulde være udelukket fra at faa en Bolig efter Lovens Bestemmelser, medens den anden kan faa det, synes jeg er urimeligt, og det er dette Forhold, Ændringsforslaget tager Sigte paa, men ingenlunde paa at ændre Lovforslagets Princip. Jeg vil ogsaa tilføje, at i Administrationen vil man naturligvis ogsaa under Hensyn til, at der er Enighed om, at det er de egentlige Landarbejdere, der skal have Støtte til Opførelse af Boliger, administrere efter dette Princip, ogsaa efter de Udtalelser, der er fremsat fra forskellig Side her i Salen.

Ja, det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen og det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen havde jo de samme Betænkkeligheder som de andre Mindretal, og jeg skal derfor over for disse ærede Medlemmer henholde mig til Udtalelser, jeg allerede har fremsat.

Laurits Pedersen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at naar Ministeren omtaler Maaden, hvorpaa Samarbejde kan finde Sted, er Behandlingen i Udvalget af disse Lovforslag egentlig et straalende Vidnesbyrd om, hvad Forhand-